

ЮРІЙ КОРОТЄЄВ
ФІЛОСОФІЯ
СКАНДИНАВСЬКОЇ
ХОДЬБИ

Юрій Коротєєв

Філософія

скандинавської ходьби

КРОКУЙ — ДИХАЙ — ЖИВИ

У процесі підготовки цієї книги використовувалися інструменти штучного інтелекту як редакційного та мовного помічника — для уточнення формулювань, роботи зі стилем і структурування тексту.

Вони не формували зміст цієї книги, а слугували підтримкою в роботі з текстом. Відповідальність за смисли, позицію та поданий матеріал повністю несе автор.

Передмова

Цей шлях починався в Україні — у просторі, де рух часто був необхідністю, способом витримати ритм життя, напругу, невизначеність.

Там, де тіло вчиться йти, навіть коли важко, і не зупинятися, коли це здається єдиним варіантом.

І він продовжився в Португалії — у просторі, де рух навчився бути м'якшим.

Де з'явився горизонт, можливість уважніше прислухатися до себе і до того, що відбувається всередині.

Між цими двома просторами — не відстань.

Між ними — досвід.

Досвід тіла, яке вчиться рухатися не всупереч собі, а разом із собою.

Книга ця народилася не за письмовим столом. Вона почалася з кроку, який має ритм. З дихання, яке до ритму додає глибину. З руху, у якому тіло поступово перестає заважати, і починає підтримувати життя.

Скандинавська ходьба для мене ніколи не була просто формою фізичної активності. І точно — не прогулянкою з палицями. Вона стала практикою, у якій поєдналися досвід тренера, спортсмена і

людини, що працює з відновленням та здоров'ям інших.

Я написав цю книгу як практик, котрий багато років іде, тренується, змагається, відновлюється, ділиться своїми знаннями та навичками, вивчає і спостерігає. І щоразу переконується: рух може як підтримувати, так і виснажувати. Різниця — не в інтенсивності, а в якості організації руху.

У центрі цієї книги — не ідеї заради ідей і не абстрактні роздуми, відірвані від тіла.

Тут — досвід роботи з ритмом, диханням, координацією; увага до нервової системи, до опори і перерозподілу навантаження; розуміння того, що справжня ефективність руху вимірюється здатністю рухатися довго, стабільно, з задоволенням і без шкоди для себе.

Скандинавська ходьба — не втеча від життя і не форма усамітнення.

Це спосіб залишатися в русі, зберігаючи контакт із собою, простором і людьми поруч.

Спосіб жити активніше — не за рахунок виснаження, а завдяки узгодженості.

КРОКУЙ — ДИХАЙ — ЖИВИ — не гасло.
Це послідовність.

Розділ 1

Скандинавська ходьба — це система, а не прогулянка

На перший погляд усе здається простим.
Людина йде.

У руках — палиці.

Рух знайомий, доступний, майже інтуїтивний. Саме тому скандинавську ходьбу часто сприймають як варіацію звичайної прогулянки — трохи активнішу, трохи «спортивнішу».

Але це лише поверхня.